

сливенското прѣселване въ Русия и отдава това най-вече на оказаното отъ сливенци съдѣйствие на рускитѣ войски: . . . „жители, преимущественно изъ Сливна и его окрестностей, которые за содѣйствіе намъ, имѣли основаніе опасаться послѣдствій“ ¹⁾).

На руски, най-отлични бѣлѣжки за Сливенъ се намиратъ у извѣстния Сырку, ако и да се отнасятъ специално за сливенскитѣ мѣнастири, като справки върху писаното отъ Раковски, Бр. Шкорпилови и Иречекъ ²⁾).

Най-възторжени отзиви за Сливенъ, ако и да визиратъ по-нови години, сж тия на И. Д. Ивановичъ въ труда му за героитѣ на българскитѣ възстания ³⁾. Сливенъ, казва той, който, благодарение на буйния и упоритъ характеръ на жителитѣ си, се е ползувалъ у турцитѣ съ извънредно компрометирано име и е далъ най-много отъ всѣки другъ български градъ извѣстни хайдутѣ, воеводи и въобще борци противъ турцитѣ (. . . „который больше, чѣмъ какой бы то ни было другой болгарскій городъ, далъ извѣстныхъ гайдуковъ, воеводъ и, вообще борцовъ противъ турокъ“).

Но какво да се каже за най-новия нашеговитъ руски трудъ, писанъ въ самата България подъ перото на Юркевичъ ⁴⁾. Тая книга е пълна съ грѣшки, които засѣгатъ не само Сливенъ. Но и отъ долуприведенитѣ може да се заключи за останалитѣ. Прѣди всичко, споредъ Юркевичъ, между Айтосъ и Бургасъ имало двѣ минерални бани: една въ „бургаскомъ уѣздѣ“, именно село „Ладжа“, а друга въ „айтоскомъ уѣздѣ“ — нарѣчена Айтосъ! Една отъ сливенскитѣ планини се наричала Селиште, върхътъ на Синитѣ камъни билъ Кушъ Бунаръ, а другъ единъ връхъ се наричалъ Бурулукъ и т. н. ⁵⁾.

¹⁾ Ср. бѣглото споменуване на Сливенъ въ князь Л. В. Шаховски: Два похода за Балканы, Москва, 1878.

²⁾ Сырку, Къ исправл. книгъ etc., стр. 177 и др.

³⁾ Борцы и мученики за свободу Болгаріи. Москва, 1904, 46—47.

⁴⁾ Или Горюнинъ (псевдонимъ). Двадцатипятилѣтніе итоги Княж. Болг. I, кн. I, 1904. За Сливенъ вж. индекса.

⁵⁾ Между Айтосъ и Бургазъ има само едни минерални бани. Селището не е планина, а устие—име на срѣдния отъ тритѣ сливенски боаза. Облиятъ връхъ между Бармука и Синитѣ Камъни не се нарича Селище, а Гаговицъ. Кушъ-Бунаръ не е връхъ, а мѣстность. Не Бурулукъ, а Бармукъ и т. н.